

5. MAURICE, E.; TOBIAS, S.; FRIEDLANDER, B. *Inteligența emoțională în educația copiilor*. București: Editura Curtea Veche, 2012. 272 p. ISBN 973-8356-69-5.
6. PREDA, V. *Terapii prin mediere artistică*. Cluj-Napoca: Editura Presa Universitară, 2003. 151 p. ISBN 973-610-194-0.
7. RACU, IG.; RACU, Iu. *Psihologia dezvoltării*. Chișinău: Centrul Editorial-poligrafic al USM, 2013. 211 p. ISBN 978-9975-71-478-5.
8. ROCO, M. *Creativitate și inteligență emoțională*. Iași: Editura Polirom, 2001. 248 p. ISBN 973-683-654-1.
9. SCHIOPU, U.; VERZA, E. *Psihologia Vârstelor, ciclurile vieții*. București: Editura Didactică și Pedagogică, 1997. 508 p. ISBN 973-30-5798-3.
10. STEIN, J. S.; BOOK, E. H. *Forța inteligenței emoționale*. București: Editura Allfa, 2003. 278 p. ISBN 973-8457-21-1.
11. SZENTAGOTAI – TĂTAR, A.; DAVID, D. *Tratat de Psihologie pozitivă*. București: Editura Polirom, 2017. 321 p., ISBN 978-973-46-6905-9.
12. ȘTEFAN, C. A.; KALLAY, E. *Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari: ghid practic pentru părinți*. Cluj-Napoca: Editura ASCAR, 2010. 310 p. ISBN 978-973-7973-99-3.
13. VERZA, E.; VERZA, F. E. *Psihologia vârstelor*. București: Editura Pro Humanitate, 2000. 271 p. ISBN 973-99734-4-2.
14. YEUNG, R. *Dezvoltarea inteligenței emoționale*. București: Meteor Press, 2012. 142 p. ISBN 978-973-728-495-2.

SUCESUL ACADEMIC ȘI MODERNIZAREA METODELOR DE PREDARE

ACADEMIC SUCCESS AND MODERN TEACHING METHODS

*Anca Dranga (Moraru), psihoterapeut, doctorand,
UPS „Ion Creangă” din Chișinău,
Igor Racu, doctor habilitat în psihologie, profesor universitar,
UPS „Ion Creangă” din Chișinău*

*Anca Dranga (Moraru), PhD student,
„Ion Creangă” SPU, Chișinău, psychotherapist România
ORCID: 0000-0003-2653-9250
Igor Racu, Ph.D, university professor,
“Ion Creangă” SPU, Chișinău
ORCID: 0000-0001-8143-4908*

CZU: 378.026

DOI: 10.46728/c.v1.25-03-2022.p35-42

Abstract

The present research aims to identify the relationship between academic success and modern teaching methods. This was done by comparing the academic success achieved by students in the first semester, when the teaching method was a classic one, with the academic success obtained in the second semester, using modern methods. The goal is to evaluate the differences between the academic success achieved by students in the first semester and that obtained in the second semester, due to the change of the traditional teaching method, with modern teaching methods. After using modern methods we expect to achieve a greater academic success.

Key-words: academic success, classical teaching methods, modern teaching methods, students.

Problema succesului academic și modernizarea metodelor de predare este una semnificativă pentru știința psihologică și în special pentru psihologia educațională. Pe parcursul dezvoltării acestei ramuri a științei psihologice au fost realizate numeroase studii, investigații, experimente constatative și experimente formative pe diferite categorii de subiecți (elevi din ciclul primar, gimnazial, liceal) la diferite discipline școlare. Au fost experimentate diferite modele și metode de predare/învățare pentru studenți.

Nu este o problemă nouă experimentarea diferitor metode de predare/învățare. Aceasta a reprezentat elementul central al multor experimente, care au avut ca obiectiv central identificarea unor noi metode de predare, care să conducă la obținerea unui succes academic mai mare, printr-un accent pus pe predarea diferențiată și pe stimularea intelectuală, și nu pe memorare și uniformizare.

Curentul metodelor moderne a putut fi observat de-a lungul anilor, dorindu-se depășirea vechii practici de recitare pentru a preda, și înlocuirea ei cu metodele interactive de predare. Această schimbare reprezintă o reformă educațională, care schimbă total direcția de predare și învățare, în special prin faptul că, spre deosebire de metoda de predare clasică, nu tratează toți elevii/studentii la același nivel al capacității lor de înțelegere, abordarea fiind una personalizată, în funcție de nivelul acestora de dezvoltare. Noua metodă este axată mai mult pe exercițiile practice, pe întrebări, demonstrații, colaborare, interacțiune și activități [5].

Ne putem întreba ce anume a determinat această schimbare în domeniul educațional. Ultimii ani, ca urmare a informatizării, a crescut sfera cunoștințelor din domeniul tehnologiei și al științei, și odată cu ea și capacitatea individului de a se adapta la noile cunoștințe din știință și tehnologie. Astfel, s-a născut și nevoia crescută de minți creative și inovatoare, care să poată explora zonele necunoscute ale diferitelor domenii. Pentru a putea face față erei moderne bazată pe tehnologie, este imperios necesară și actualizarea modalităților de predare [5].

Pentru ca atunci când elevii/studentii ies de pe băncile unităților de învățământ să se poată adapta, este nevoie ca metodele de predare să fie unele moderne, adaptată și ele erei tehnologiei, care necesită minți creative și inovatoare. Metodele moderne de predare trebuie să ofere suficiente informații pentru ca elevii/studentii să poată crea noi oportunități, atât pentru ei înșiși, cât și pentru cei din jur. În urma metodelor de predare moderne, elevul/studentul trebuie să dețină, pe lângă informații, și o serie de strategii creative și adaptative, care să îi permită să și utilizeze informațiile acumulate în lumea reală [5].

Accesând metoda tradițională de predare, profesorii transmit verbal și scris, doar informații de bază despre știință (fizică, chimie, psihologie). Abordarea încă este folosită, însă fără o îmbinare cu metodele moderne, ea este depășită, având un domeniu de aplicare limitat. Renunțând la aceasta, și utilizând metodele moderne de predare, pot fi depășite multe probleme ale societății, printre care și cea a șomajului. Având la bază o serie de strategii adaptative și creativitatea, individul se va putea reinventa permanent, adaptându-se raportului cerere-ofertă de pe piața muncii.

Nevoia societății actuale este nevoia de educație, astfel creându-se o societate alfabetizată. În procesul de educare a societății, un aspect esențial îl reprezintă atât instrucțiunile, cât și motivația, responsabili pentru acestea fiind profesorii. Odată cu schimbarea timpului, cursanții și rezultatele acestora, solicită noi tehnici și metode pentru a dobândi cunoștințe care îi specializează nu numai în studiul teoretic, ci și în cel practic, perfecționându-

și abilitățile, pentru a putea face față provocărilor din viața de zi cu zi. Metodele moderne de predare reprezintă singura modalitate de a satisface cerințele timpurilor moderne [5].

Domeniul științei și al tehnologiei au în permanentă nevoie de inovație și un amplu efort de a face față noilor provocări, iar această sarcină se află pe umerii elevilor/studentilor, astfel că este vital ca acestora să le fie oferite nu doar cunoștințe, ci și o serie de abilități, încă de la începutul procesului educațional.

Metoda de predare modernă este metoda care se concentrează mai mult îmbunătățirea comportamentului intelectual prin utilizarea diverselor idei noi și inovatoare, mai degrabă decât pe recitarea informației recent memorată [6].

Metoda modernă se bazează pe o serie de activități care au ca obiectiv implicarea elevului/studentului în totalitate în cadrul procesului de învățare, activități care să îi permită să își dezvolte atât memoria, cât și creativitatea, inteligența, gândirea, etc. Astfel se asigură participarea activă (abordare constructivistă) a participanților la oră, care vor avea astfel oportunitatea de a-și lărgi sfera de cunoștințe, de a-și perfecționa abilitățile. Această metodă doar ghidează elevul/studentul către obiectivele subiectului, prin implicarea lui în activitățile metodelor moderne de predare. Prin intermediul metodelor noi de predare se va reduce și nivelul concurenței dintre elevi/studenti, promovată fiind cooperarea și interacțiunile dintre aceștia [6].

Prin intermediul predării moderne elevii/studentii sunt încurajați să dezvolte noi idei, și să creeze noi concepte, acestea având la bază creativitatea și gândirea inovatoare, care îi determină pe cursanți să nu mai urmeze calea tradițională, alegând în schimb inovația.

Succesul academic definește măsura în care un elev/student își îndeplinește obiectivele educaționale, desemnând astfel capacitatea elevului/studentului. Studiile au arătat faptul ca acei elevi/studenti care au un succes academic ridicat, au și o stimă de sine mai mare, și un nivel mai scăzut la anxietății și al depresiei. Pe de altă parte, succesul academic se referă pur și simplu la rezultatele de performanță, care arată măsura în care un elev/student și-a îndeplinit obiectivele specifice care au fost în centrul activităților academice[2].

Realizările academice pot fi cuantificate prin intermediul notelor și mediilor obținute. Studiile au identificat o serie de cauze pentru succesul academic scăzut, printre care și vechile metode de predare, facilități de învățare inadecvate, profesori incompetenți și instabili, aranjamente de învățare inflexibile și traiectorii de realizare scăzută[5].

Un studiu realizat în anul 2019, a ajuns la concluzia că metodele moderne de predare au o importanță semnificativă pentru performanța școlară ridicată în rândul elevilor de liceu, atât băieți, cât și fete. Rezultatele au arătat că nu au existat diferențe semnificative între răspunsurile medii ale elevilor și profesorilor, asupra măsurii în care utilizarea abordărilor moderne influențează performanța academică în rândul elevilor. Aceste rezultate întăresc prezumpțiile referitoare la beneficiile metodelor de predare și învățare moderne, mai centrate pe elev/student și pe individualitatea acestuia[7].

Ideea dezvoltării acestei teme a plecat din dorința mai multor specialiști de a fi avut parte pe perioada facultății de o mică parte din ceea ce au experimentat în perioada formării ca psihoterapeut sau consilier, în cadrul școlilor de formare profesională continuă, și care i-ar fi ajutat să aibă un mai mare succes academic, dar și din dorința de a moderniza metodele de predare în domeniul psihologiei, fiind un domeniu care are nevoie de elemente practice și interactive, ceea ce va duce în final la dezvoltarea psihologiei ca știință.

Nu puțini studenți ai școlilor de formare sunt de părere că perioada de studenție ar fi fost mult mai captivantă și de mai mare ajutor, dacă ar fi conținut o serie de elemente practice, care să le permită să privească preț de o clipă asupra a ceea ce înseamnă să fii psihoterapeut/consilier, asupra a ceea ce se va petrece în mod real între el, ca viitor specialist, și client. Desigur, avem programele de practică, însă este dificil ca cineva din exterior să asiste la ședințele de psihoterapie, și mai mult decât atât, psihoterapeutul nu ar putea lua pauze în care să explice studentului de ce anume a întrebat un anume lucru, sau care este tehnica utilizată într-un anumit moment.

Astfel, pentru un grup de studenți din anul III a fost implementat un program pilot. Din totalul studenților s-a obținut acordul a 30 din ei, care au fost repartizați în două grupe, a câte 15 studenți. Repartiția pe grupe a fost una cât mai omogenă, în ceea ce privește variabilele/caracteristicile acestora. S-a dorit astfel compararea notelor din semestrul I, unde modalitatea de predare a fost una clasică, cu cele din semestrul II, unde modalitatea de predare a fost una practică, asemănătoare formatelor utilizate în cadrul școlilor de formare profesională, care include o parte de teorie și o parte practică, în care sunt puse în scenă toate tehnicile și metodele utilizate în fiecare tip de psihoterapie în parte.

Metodele și procedeele didactice reprezintă un element esențial al strategiei didactice, deoarece reprezintă latura executorie a acesteia (atingerea finalităților). În sinteză, „metoda este o cale eficientă de organizare și conducere a învățării, un mod comun de a proceda ce reunește într-un tot familiar eforturile profesorului și ale studenților săi” [8].

Obiectivul general al cercetării date a fost identificarea relației dintre succesul academic și metodele moderne de predare. Acest lucru s-a realizat prin compararea succesului academic obținut de către studenți în primul semestru, când modalitatea de predare a fost una clasică, cu succesul academic obținut în cel de al doilea semestru, când modalitatea de predare a fost una modificată – combinarea teoriei și practicii cu accent pe toate tehnicile și metodele utilizate în fiecare tip de psihoterapie în parte.

Studenții au avut parte astfel de o metodă modernă de predare, care ca obiectiv a avut creșterea succesului academic prin înlesnirea reținerii și înțelegerii informațiilor teoretice predate, dar și de dezvoltare personală, având în vedere că tehnicile și metodele aplicate îi au ca și subiecți direcți. De asemenea, programul prezintă și o latură de orientare profesională, arătându-le studenților ce anume înseamnă relația client-psihoterapeut, și care orientare psihoterapeutică li se potrivește, astfel că după terminarea studiilor vor ști ce școală de psihoterapie să aleagă, dat fiind că au văzut deja ce presupune fiecare abordare.

Ipoteza generală a cercetării a fost presupunerea că vor exista diferențe semnificative între succesul academic obținut de către studenți în primul semestru și cel obținut în al doilea semestru, ca urmare a schimbării metodei tradiționale de predare prin metodele moderne de predare.

Ipoteza de nul (H0) a fost: se prezumă că nu există diferențe semnificative între succesul academic obținut de către studenți în primul semestru și cel obținut în al doilea semestru, ca urmare a schimbării metodei tradiționale de predare prin metodele moderne de predare.

Eșantionul cercetării a fost constituit din 30 de subiecți, atât de gen feminin, cât și de gen masculin, frecvența genului biologic putând fi observată în figura 1.

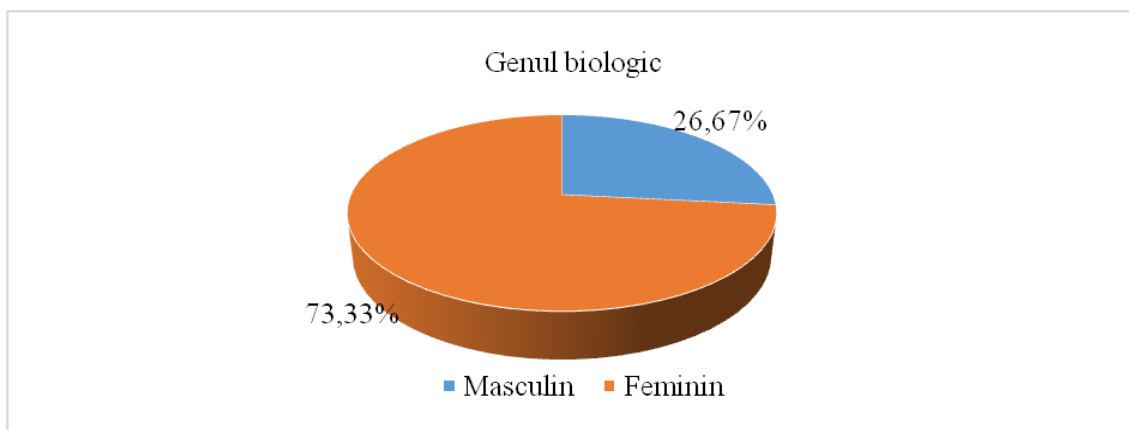

Fig. 1. Subiecții cercetării în funcție de variabila gen

Subiecții experimentali sunt studenți în anul III la facultatea de psihologie și au vârste cuprinse între 21 și 53 ani (media vârstei – egală cu 32,43). Datele sunt prezentate în figura 2.

Variabila dependentă în cercetarea experimentală este succesul academic, iar *variabila independentă* este metoda de predare, aceasta din urmă exercitându-și influența asupra celei dintâi.

Ca și *instrumente metodologice*, s-a utilizat Ghidul de interviu, în cadrul căruia s-au obținut informații precum: vârsta, genul biologic, media pe primul și cel de al doilea semestru la materia Psihoterapie.

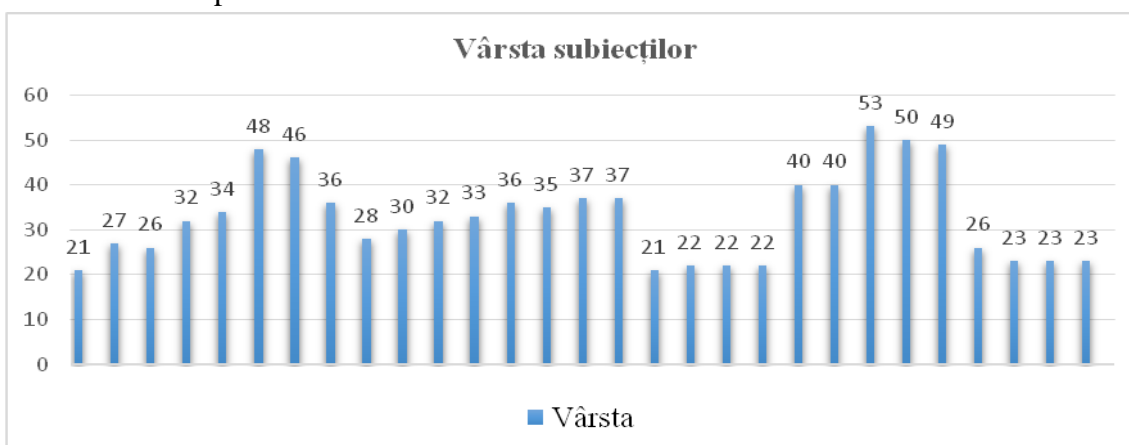

Fig. 2. Vârsta subiecților

Design-ul cercetării este unul experimental, care constă în aplicarea unor metode moderne de predare, urmând ca ulterior rezultatele să fie comparate cu cele obținute în urma aplicării metodei tradiționale. În ceea ce privește metoda modernă de predare, prezentarea teoretică a informațiilor a ocupat un procent de 10% din timp, fiind subliniate ideile de bază ale tipului de psihoterapie predat, elemente distinctive care o diferențiază de alte forme de psihoterapie. Celelalte 90% din timp au fost alocate procesului punerii în practică a tehnicilor specifice fiecărui tip de psihoterapie în parte.

Tabelul 1. Rezultatele testului t pentru eșantioane perechi

	Media	Abat.stand.	Er.stand.
S1 – succesul academic (MT)	8.43	0.81	0.14
S2 – succesul academic (MM)	9.46	0.50	0.09

În tabelul 1 sunt prezentate rezultatele prelucrării statistice unde S1 desemnează media succesului academic obținut în primul semestru de către subiecți, iar S2 desemnează media

succesului academic obținut în cel de al doilea semestru. Constatăm că media din primul semestru, în care s-au utilizat metodele tradiționale de predare, este egală cu 8.43, cu o abatere standard egală 0.81 și o eroare standard egală cu 0.14. Media pentru cel de al doilea semestru este egală cu 9.46, cu o abatere standard egală cu 0.50 și o eroare standard egală cu 0.09 [3]. Deci, am obținut o medie a succesului academic mai mare în semestrul doi de studii în comparație cu primul semestru.

Tabelul 2. Rezultatele studiului corelațional

	N	Corelația	Semn.
Succesul academic 1 & Succesul academic 2	30	0.577	0.001

Drept urmare a studiului corelațional realizat am constatat că nivelul corelațiilor dintre cele două seturi de scoruri este egală cu 0.577, cu un nivel de semnificație egal cu 0.001 care este o corelație pozitivă semnificativă din punct de vedere statistic. Semnificația diferenței dintre cele două medii este prezentată în tabelul 3.

Observăm faptul că există o diferență între cele două medii obținute, diferență fiind egală cu -1.003, cu o abatere standard egală cu 0.668 și o eroare standard egală cu 0.122. Diferența dintre cele două seturi de scoruri este de aproximativ 1 punct.

Tabelul 3. Testul t pentru eșantioane perechi – nivelul de semnificație a diferențelor dintre medii

	Media	Abat. std.	Er. Stand.	T	Df.	Sem
Pair 1	-1.033	0.668	0.122	-8.464	29	0.0001

Valoarea t este egală cu -8.464, cu 29 grade de diferență, iar nivelul de semnificație este egal cu 0.0001. Acest prag ne indică faptul că diferența dintre medii este semnificativă din punct de vedere statistic, astfel încât putem spune să în cazul eșantionului experimental de studenți, utilizarea metodelor moderne, în schimbul celor tradiționale, a determinat creșterea semnificativă din punct de vedere statistic ($p = 0.0001$) a succesului academic.

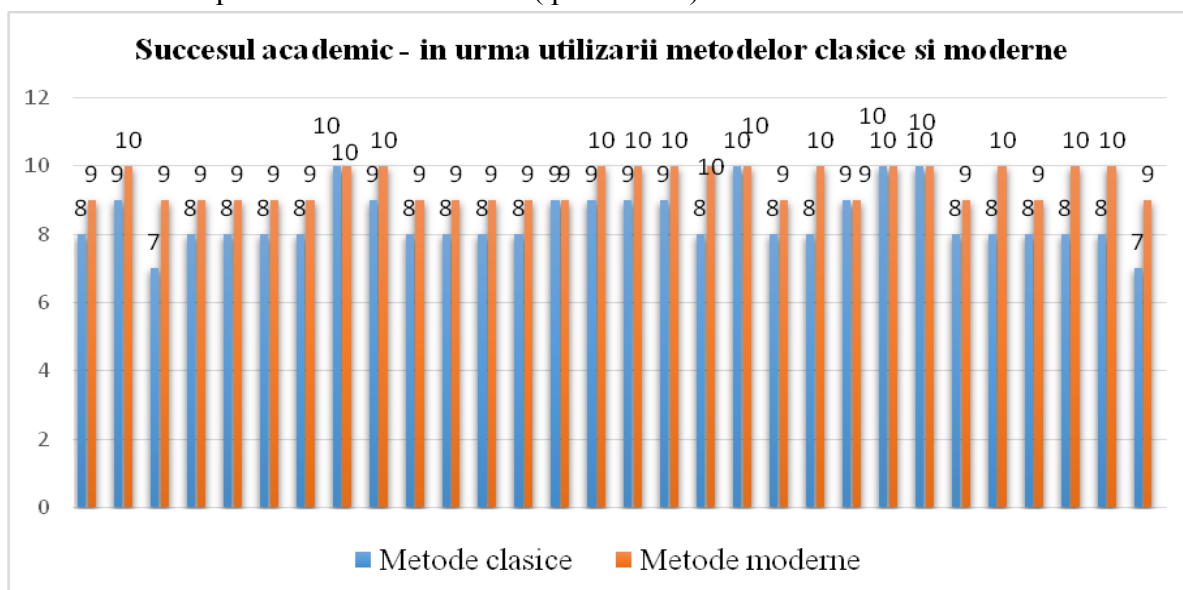

Fig. 3. Succesul academic obținut în urma utilizării metodelor tradiționale vs. succesul academic obținut în urma utilizării metodelor moderne

Drept urmare a realizării cercetării experimentale și prelucrării statistice a rezultatelor brute constatăm că ipoteza cercetării în conformitate cu care am presupus că vor exista diferențe semnificative între succesul academic obținut de către studenți în primul semestru și cel obținut în al doilea semestru, ca urmare a schimbării metodei tradiționale de predare, cu metodele moderne de predare, a fost confirmată. Rezultatele nu fac decât să confirme beneficiile și eficiența metodelor moderne de predare (pe exemplul predării terapilor), care devin din ce în ce mai des utilizate și practicate în procesul pregătirii cadrelor de psihologi și sunt și mai bine acceptate de către studenți, accentul fiind mai mult pus pe individualitatea fiecăruia, pe relaționare și mai puțin pe memorarea directă a unui set de informații. Acestea din urmă rămân în memorie pentru o anumită perioadă determinată de timp, perioadă setată de către student[1]. De exemplu: ”*învăț pentru a trece examenul*”.

În urma utilizării metodei moderne de predare, studenții au avut acces atât la informația teoretică, cât și la exerciții practice, a căror formă a fost asemănătoare cu cea din cabinetele psihoterapeutice, ceea ce le-a permis să înțeleagă mai bine fiecare orientare psihoterapeutică, tehnică și metodă, obținând în final un succes academic mai mare decât cel obținut în primul semestru, când s-a utilizat metoda de predare clasică.

Ca și viitoare orientare pentru cercetare, ar fi de dorit implementarea unui astfel de program pentru toți anii de studiu, pentru a putea analiza rezultatele obținute, comparativ cu cele obținute în urma metodelor de predare clasice. Este adevărat, în domeniul psihologiei, și nu numai, avem nevoie și de elemente teoretice, însă majoritatea dintre acestea pot fi obținute de către studenți prin studiu individual, cu un ghidaj potrivit din partea profesorilor. Să nu uităm însă că, de multe ori studenții termină facultatea de psihologie fără a avea cunoștințe despre ce anume se întâmplă în cadrul cabinetului de psihologie; ei au doar anumite elemente teoretice care nu îi ajută să își creeze o hartă mentală a acea contextul psihoterapeutic înseamnă. Desigur că, implementarea unui astfel de program pentru toți anii de studiu nu ar anula vitalitatea importanței formării profesionale continue ulterioare, însă studenții ar cunoaște astfel mai bine particularitățile fiecărei școli de psihoterapie, fiindu-le mai ușor la finalizarea studiilor de licență să se orienteze din punct de vedere profesional.

BIBLIOGRAFIE

1. BEADLE, P. *Cum să predai. Strategii didactice*. București: DPH Didactica Publishing House, 2020. 256 p. ISBN: 978-606-683-979-2.
2. HATTIE, J.A.C. *Visible learning: A synthesis of over 800 meta-analyses relating to achievement*. London: Routledge, 2009. 378 p. ISBN: 0415476186.
3. HOWITT, D., CRAMER, D. *Introducere în SPSS pentru psihologie*, Iași: Editura Polirom, 2010. 392 p. ISBN: 978-973-46-1649-7.
4. MASTERS, G.N. *Big five challenges in school education*. Retrieved from <https://www.teachermagazine.com.au/columnists/geoff-masters/big-five-challenges-in-schooleducation> (10th August, 2015)
5. MOORE, S. *Teaching at College and University: Effective Strategies and Key Principles*, Open University Press, 2007. 168 p. ISBN: 9780335221097.
6. OLSEN, J., NIELSEN, T. *Noi metode si strategii pentru managementul clasei*, București: DPH Didactica Publishing House, 2009. 175 p. ISBN: 5948489350443.
7. OSUJI, C., OSUJI, A., NKPORON, J., *Perceived Influence of Modern Teaching Methods on Academic Performance among Public Secondary School Students in Port Harcourt*

Metropolis Rivers State: Implication for Educational Administration, International Journal of Innovative Education Research 7(4):13-30, Oct.-Dec., 2019.

8. ROMANESCU, C. *Îmbinarea metodelor moderne cu cele tradiționale în învățământul primar*. București: Rovimed, 2017. 256 p. ISBN 978-606-583-723-2.

METODE PSIHOLOGICE DE OPTIMIZARE A CALITĂȚILOR VOLITIVE LA PREADOLESCENȚI

PSYCHOLOGICAL METHODS OF OPTIMIZATION OF VOLITIVE QUALITIES IN PREADOLESCENCE

*Iulia Racu, doctor habilitat în psihologie, conf. univ.,
UPS „Ion Creangă” din Chișinău
Liliana Niță, doctorandă
UPS „Ion Creangă” din Chișinău*

*Iulia Racu, habilitated doctor of psychology, associated professor,
„Ion Creangă” SPU of Chișinău
ORCID ID: 0000-0002-9096-7121
Liliana Niță, PhD student
„Ion Creangă” SPU of Chișinău
ORCID ID: 0000-0002-9130-0521*

CZU:159.922.7+159.947

DOI: 10.46728/c.v1.25-03-2022.p42-49

Abstract

Article contains the results of the formative approach orientated on volition and volitive qualities development and optimization in preadolescence. 24 preadolescent were included in formative research. The program of psychological interventions contains techniques from the theory and methodology of experiential psychotherapy of unification. In addition in our program we also used cognitive-behavioural techniques. As result of inclusion of preadolescent in formative program we notice that there are some important changes in preadolescents' volition and volitive qualities.

Key-words: volition, volitive qualities, program of psychological interventions, preadolescence

Rezultatele și concluziile demersului constativ al voinței și al calităților volitive la preadolescenți ne-au permis să conchidem că există un număr mare de preadolescenți cu nivel scăzut și mediu de dezvoltare al autoaprecierii voinței, perseverenței și a calităților volitive (capacitatea de atingere a scopului, curajul și capacitatea de a lua decizii, perseverența și fermitatea, inițiativă și independență, autocontrol și anduranță).

Acești preadolescenți se caracterizează prin incapacitate de a lua decizii, sau ezitarea luării deciziilor, irosirea forțelor atunci când se ciocnesc cu dificultăți și obstacole, ei preferă să renunțe la luptă neajungând să atingă scopurile sau obiectivele. Consecințele pe termen lung ale voinței și calităților volitive slabe se reflectă în toate activitățile întreprinse, în calitatea vieții și a succeselor și performanțelor atinse.

Din cele expuse mai sus considerăm că este absolut necesar de a elabora și implementa un program de intervenție psihologică orientat la dezvoltarea voinței și a calităților volitive la preadolescenți.